ANUL XXIII. Seria II. — No. 1002 · 4 pagini 7 LEI · Luni 9 August 1943

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti
Telefoane: Direcţia şi A-ţia 3.26.60; Secretariat . . 5.91.86; Provincia . . 5.91.86; Tipografia . . 3.26.60
Prim Redactor N. Papagheorghe
ABONAMENTE 1 an . . . . Lei 2000; 6 luni . . . . „ 1000; Autorităţi, Instituţii, cluburi: 4000 lei
Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR. Inscris Trib. Ilfov sub No. 282/930. Administrator Delegat: Al. Ilfesou

D. ZEBIC A PRIMIT DISCOBOLUL TRIMIS DE O. S. R.

Se ştie că după matchul feminin de ping-pong România-Croaţia, disputat în Capitală, d. prof. I. Gheorghiu a trimis Şefului Sportului Croat un dar, în numele OSR, prin legaţia Română din Zagreb.

In cursul zilei de eri s'a primit la OSR următoarea scrisoare din partea D-lui Ministru Buzdugan:

«Referindu-mă la scrisoarea Domniei Voastre, am plăcuta îndatorire a vă comunica că am remis personal D-lui Zebic, Şeful Sportului Croat, «discobolul» ce mi-aţi trimis.

D-sa a fost foarte mişcat de gestul sportului românesc şi m'a rugat să vă trimit vii mulţumiri împreună cu asigurarea sentimentelor sale cele mai sincere şi trainice.

Să-mi îngăduiţi a vă adresa, la rândul meu, d-le profesor, odată cu expresiunea deosebitei mele consideraţiuni, salutul sportiv.

«Pentru Patrie»

(ss) D. BUZDUGAN

Bucureşti are o sarcină extrem degrea la Ploeşti

Etapa de astăzi a Cupei Reîntregirii

In cadrul etapei de astăzi a Cupei Reîntregirii, echipa Capitalei joacă la Ploeşti matchul retur. Misiunea reprezentanţilor bucureşteni este foarte dificilă. In primul rând pentrucă nu pot deplasa echipa cea mai bună (nu dau jucători: Rapid Venus şi Sp. Studenţesc), iar în al doilea pentrucă în primul joc nu au câştigat decât cu 2-1, ceeace înseamnă un avans minim pe care ploeştenii îl pot depăşi astăzi.

Incât, nu este exclus ca Bucureşti să fie eliminat azi din competiţie.

In vest, programul cuprinde jocuri tot atât de interesante:

La Lugoj, Timişoara pare să nu aibă nici o şansă la calificare, în primul match, disputat la Timişoara, Lugoj a câştigat cu 2-1 şi are cele mai mari şanse să se califice.

La T. Măgurele, Craiova poate pierde. Ceeace nu ni se pare posibil. In jocul de acasă, Craiova a câştigat cu 12-0, deci este calificată.

Aceiaşi soartă ca T. Măgurele o are şi Turda care azi joacă cu Cugir, în faţa căruia Duminica trecută a pierdut cu 9-2.

Lupenii, în schimb, a învins în primul joc cu 1-0 şi astăzi joacă acasă cu Hunedoara. Deci, se va califica.

Ca şi Reşiţa, care învingător la Arad cu 4-3 — azi primeşte vizita arădenilor. O victorie şi o calificare sigură.

In sfârşit, Mediaş trebue să câştige azi — la Mediaş — la 2 puncte diferenţă dacă vrea să se califice. Cu un match nul se califică Aninoasa, care a învins Duminica trecută cu 3-2.

Turda-Bucureşti va deveni pepiniera Craiovei

Un proect senzaţional care nu-i lipsit de seriozitate

FC Craiova va avea o sucursală, la Bucureşti? Da şi nu. Pentrucă lucrurile nu sunt atât de simple.

D. Puiu Pleşa intenţionează să achiziţioneze un club bucureştean, care să aibe în spate un cartier.

Pentru ce vrea d. Puiu Pleşa să achiziţioneze, acest club nu s'ar putea spune.

Probabil pentru a avea o pepinieră dat fiind faptul că oraşul Bucureşti oferă mai multe posibilităţi de recrutare de jucători tineri decât Craiova.

Dar aceasta este o simplă presupunere. In nici un caz nu explicaţia oficială.

Interesant de remarcat că proectul domnului Puiu Pleşa a găsit chiar înainte de a fi cunoscut public aderent.

S'au oferit până acum trei cluburi districtuale: Suter, Mureşul şi Turda.

Cele mai mari şanse de a deveni sucursala campionilor naţionali le are Turda, care îndeplineşte condiţia de a avea în spate un cartier. Şi posedă în plus şi teren.

Până când proectul acesta va fi realizat nu se pot da amănunte mai numeroase.

Dat fiind însă seriozitatea domnului Pleşa şi recunoscând exemplul Craiovei, putem anticipa că este vorba de o întreprindere temeinică.

Concursul dela Predeal a fost şi rămâne concluzia unui sezon

Pregătirile intense de anul acesta ne fac să anticipăm o nouă biruinţă a atletismului autohton

In jurul oricărui concurs din ţară nu se fac atâtea pregătiri ca pentru tradiţionalele întreceri dela Predeal. Şi nicăeri atleţii nu se deplasează cu atâta drag. Au şi de ce. Căci aci întâlnesc mereu un stadion model, spectatori mai numeroşi şi mai entuziaşti ca oriunde, o organizare peste orice critică. Şi în plus.

Stadionul din Predeal nu-i pentru trofee a dat întrecerilor cel mai accentuat dinamism.

Stadionul din Predeal nu-i mare. Nare pista nici de 400 m. iar culoare numai patru. In schimb e atât de cochet şi atât de primitor, încât îţi pare, privindu-l din tribuna îmbrăcată în brad, o jucărie de copil.

TRADIŢIA PREDEALULUI

Sunt atâtea tradiţii în foot-ball şi în alte sporturi. Predealul e pentru atletism o tradiţie. Nu-i o întâmplare că aici s'au obţinut cele mai bune performanţe, că aici s'au doborât cele mai multe recorduri. Aici atleţii au luptat înzecit, rezultatele lor putând fi privite ca o concluzie pentru un întreg sezon.

An de an cu alte generaţii de atleţi Predealul a avut farmecul lui. Pe stadionul acesta mic au apărut talente, au apus talente.

Şi câte amintiri în zilele de concurs şi'n noaptea de după el când strânşi în jurul cupelor câştigate, cântam sau bârfeam ca într'un dormitor de internat.

UN OM

Te întrebi din nou cine a pucea depe Caraiman, cine a urcat-o sus pe crestele acelea înspăimântător de drepte.

Te întrebi din nou cinee a putut construi un stadion atât de

ALECU STELORIAN

atrăgător, atât de perfect, într'un orăşel urcat şi el atât de sus, Toţi cei care am concurat pe pista stadionului din Predeal ştim cui se datoreşte această înfăptuire.

Prin câte greutăţi dl. Col. Grigoriu a reuşit să-l clădească şi să-l păstreze? Cine poaate şti.

Noi nu ştim decât că în fiecare an Dl. Col. Grigoriu ne cheamă, cât mai mulţi. oricâţi. Şi ne dăruieşte tuturor un concurs model pe un stadion elegant. Stadionul acesta nu-i decât pentru un concurs. De aceea poate aşteptăm cu atâta dor.

ANUL ACESTA

Ne mai despart două săptămâni de ediţia 1943 a concursului dela Predeal. Anul acesta federaţia a hotărât să dea întrecerilor un cadru de sărbătoare, invitând un mare număr de personalităţi din lumea noastră sportivă.

Ceî 120 de atleţi ce vor evolua pe pista stadionului local sunt cea mai convingătoare chezăşie că mai ales anul acesta vom avea ce aplauda. Câte rivalităţi sunt de tranşat, ne trebue un articol special. Aşa că, pe altădată despre lucrul acesta.

Federaţia română a decîs să organizeze anul acesta cum n'a organizat niciodată. Cupe noi vor reveni învingătorilor, plachete şi diplome primilor patru sosiţi. Tuturor concurenţilor li se vor distribui insigne comemorative, iar Sportul Naţional, buletinul FRA va apare în număr festiv.

Atleţii vor sta în localitate trei zile, iar transportul participanţilor se face pe CFR cu 75 la

(Continuare în pag. III-a)

TENNISMANII ROMANII INVITAŢI PENTRU A DOUA OARA DE „Mr. G."

Reabilitarea jucătorilor români după înfrângerea dela Saltsjobaden. O sosire întâr ziată. Primul voiaj în Suedia...la biserică. Tot ce începe frumos... sfârşeşte trist. Totuş lucrurile urâte se pot retuşa. O victorie mare şi un deficit de aceleaşi dimensiuni.

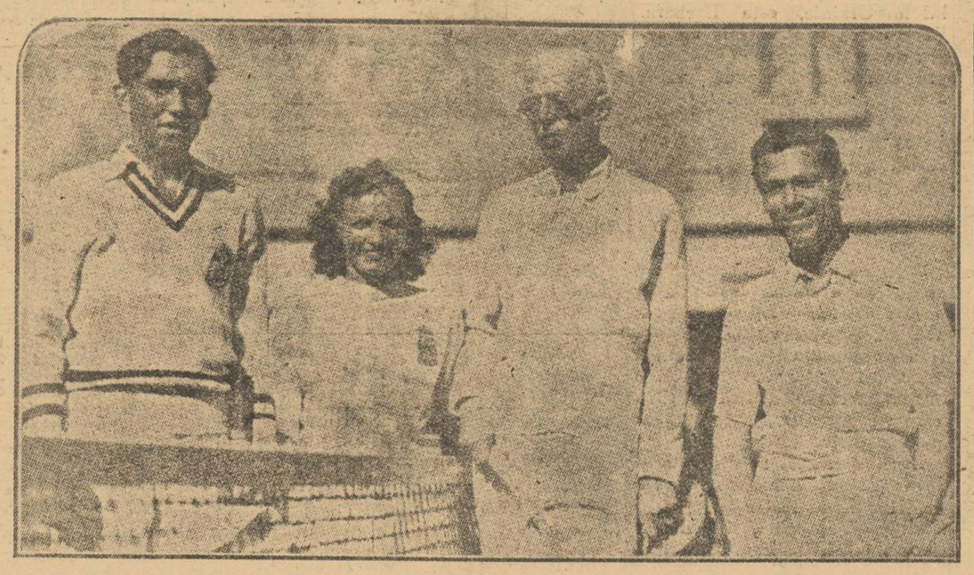

M. S. Regele Gustav al Suediei între jucătorii români. (Dela stânga: Vinicius Rurac, Magda Rurac, „Mr. G." şi Tănăsescu

Turneul tennismanilor români în peninsula Scandinavică a avut aspecte din cele mai variate pe care lipsa de informaţii din partea lor, nu ne-a permis a le aduce la cunoştinţă marelui public. Apoi singurul reportaj apărut a prezentat evenimentul mai mul văzut de noi.

Intre timp, însă, ne-au sosit decupări din presa suedeză şi amănunte extrem de interesante.

Iată de ce, o revenire se impunea. Cu atât mai mult că, între timp, reprezentanţii noştri au rămas şi acolo, în ţara de legendă a lui «Mr. G.» au repurtat succesele face cinstea lor şi ţării. — reuşind prin noutile performanţe, anularea acelui ghinionist dar penibil 6—1, cu care fuseseră învinşi la Saltsjobaden.

Sosirea la Stockholm şi solemnitatea dela biserica ortodoxă

Din unele deupuri ce ne-au ajuns, — din presa suedeză. — am putut extrage lucruri extrem de interesante.

Astfel, sosirea echipei României, care era aşteptată la Stockholm cu două zile mai devreme decât a ajuns, era la un moment dat socotită îndoelnică de către oficialitatea locală, — cu toate scuzele pe cari le comportă greutăţile unui voiaj atât de lung în vreme de război.

Din această cauză. — sosirea reprezentanţilor noştri a fost oarecum anonimă. Ea a avut totuş o latură interesantă, — după cum relatează ziarele suedeze. Veniţi pe neaşteptate, singura călăuză le-a fost «gândul» că la legaţia României vor găsi toate amănuntele necesare, — în legătură cu matchul şi cazarea. Aici însă au aflat că un compatriot îşi celebra căsătoria religioasă la biserica ortodoxă din localitate.

Şi, după ce şi-a lăsat bagajele, întreaga caravană a fost condusă la locul fericitului eveniment.

Motiv de diverse interpretări pentru superstiţioşi. In special pentru Tănăsescu.

SE AŞTEAPTA O STEA

Dar evoluţia echipei de tennis a României în Suedia a trezit în presă comentarii din cele mai interesante. Astfel, **«Nya Dagligt Allehanda»** scria în ziua de 23 Iunie că «numele cel mai cunoscut din lotul echipi naţionale a României e Const. Tănăsescu, al cărui renume depăşeşte, poate, în valoare şi pe al lui Asboth».

In ziua de 25 Iulie, **«Stockholm Tidningen»** scria: România va învinge fără discuţie. In special la simplu, se va decide, unde Suedia nu poate spera să obţină mai mult de o victorie». Acestui 3—1, jucătorii noştri — ar mai putea adăuga o victorie la dublu şi, poate li simplu doamne, — matchul urmând să se termine cu 5—2 sau 4—3 pentru România».

De aici se poate deduce că la simplu, cel puţin suedezii se aşteptau să vadă în Tănăsescu «o stea».

Cu atât mai mult că în ziua matchului «Nya Dagligt Allenhanda» scria că «în cotra lui Tănăsescu nici un suedez nu poate avea vreo umbră de şansă. Şi continuă, apoi: «pentru a putea câştiga matchul cu România, trebue să câştigăm, neapărat dubleurile şi întâlnirea de simplu doamne. **«Stockholm Tidningen»** a mers chiar până acolo, încât în ziua matchului să scrie: «Credem că rezultatul ar putea să fie, foarte bine, 7—0 pentru România».

MAREA SURPRIZA

Iată dece, în ziua matchului, surpriza a fost mare pentru suedezi. Infrângerea lui Rurac în 5 seturi, după ce câştigase pe primele 2 cu 6—4 — de către Rohlsson a fost pentru publicul local un semnal de alarmă.

Ce trebuia să fie Tănăsescu?

In matchul următor însă, Iohansson, — campionul districtului, — a câşigat asupra lui Costică. Şi aceasta nu ar fi fost totuş ertraordinar. Dar victoria lui a fost mult mai facilă decât aceea obţinută de Rohlsson asupra lui Vinicius Rurac.

Pentru suedezi, «steaua» apusese lamentabil.

Dar, cine ştie...

RURAC INVINS INTR'UN MARATHON

In următoarele partide de simplu însă, Tănăsescu a înşelat pentru a doua oară aşteptările, deoarece Rolhson a învins.

Greu, dar a învins. Asta conta.

Omul care a surprins pentru a doua oară, a fost Vinicius Rurac, al cărui match cu Johansson ameninţa să... nu se mai sfârşească.

Iată dece, presa locală a etichetat lupta drept o dispută de... marathon.

Scorul însă: 6—4, 8—10, 7—9, 6-4, 7—5, pentru Johansson, e suficient de concludent, pentru a justifica, în primul rând, calificativul suedez şi instalarea lui Rurac în fruntea jucătorilor români.

O VICTORIE CARE INDISPUNE TOTUŞI...

După cum însăşi presa locală o recunoaşte, înfrângerea reprezentativei României a fost pur şi simplu un fapt senzaţional. Dar, această splendidă performanţă pentru tennisul suedez a avut totuş, şi un revers... trist.

Da, trist. Pentrucă, din cauza timpului net defavorabil, federaţia suedeză a înregistrat un important deficit.

La fel de important şi neaşteptat, ca şi victoria obţinută.

«MR. G.» VREA SA JOACE

După acest match, Suveranul Suediei, cunoscut în sport prin faimosul pseudonim «Mr. G.» şi-a exprimat dorinţa de a juca alături de reprezentanţii României, faţă de care avea deosebită afecţiune, din timpul vacanţelor petrecute pe coasta de Azur.

Şi dorinţa Suveranului a fost satisfăcută, — după cum, dealtfel cetitorii noştri o ştiu.

Cu acest prilej, d. ing. Al. Botez Donici, preşedintele FR Tennis a oferit M. S. Regelui Gustav al Suediei insigna de onoare a federaţiei.

REABILITAREA

Intre timp, rprezentanţii noştri au fost invitaţi la noui turnee internaţionale. Şi la ultimul dintre acestea, ce s'a desfăşurat la Bastadt, lângă Stockholm, refăcuţi depe urma oboselii drumului şi familiarizaţi cu mingile grele sudeze, au reuşit să se reabiliteze, — anulând astfel înfrângerea dela Saltsjobaden.

Cu acest prilej, Rurac a învins pe Johansson cu 1—4, 6—4, 6—1, iar Tănăsescu pe Rolhsson cu 6—1,6—1, 6—2.

Prin aceste performanţe, Tennisul românese a fost repus pe piedestalul valorlor mondiale şi atât jucătorii, cât şi preşedintele federaţiei de specialitate, d. Al. Botez Donici, care a înţeles situaţia şi i-a lăsat în Suedia meritată felicitări.

O NOUA INVITAŢIE A LUI «MR. G.»

Intre timp, o ilustrată venită din patrea simpaticului Vinicius Rurac, ne anunţă o nouă invitaţie primită din partea lui «Mr. G.», la Saro.

E, desigur, pentru Tennisul românesc, o mare onoare, — care merită a fi subliniată.

t. alex.

D. Prof. I. GHEORGHIU IN INSPECŢIE LA DEVA

Ieri venind dela Iaşi, d. prof. I. Gheorghiu, Şeful Sportului Românesc, a inspectat Tabăra de instructorî sportîvi dela Deva.

Aici a fost primit de d. inspector Valentîn Orăşeanu, conducătorul Taberei şi de d. prof. Aslan,

Şeful Sportului Românesc a trecut în revistă ceî 130 elevi.— viitorî instructorî ai districtelor ardelene, după care a urmat o demonstraţie, extrem de reuşită a acestora.

Venus joacă azi la Piteşti

Acceptând o invitaţie din partea grupării Sporting, Venus joacă astăzi la Piteşti.

In cadrul acestui joc amical, echipa bucureşteană va încerca mai mulţi jucători noui.

O BIBLIOTECA SPORTIVA

J'ai voulu voir, j'ai vu.

Inutil să pretindenţi că l'am plagiat pe Racine. Recunosc că nu-mi aparţine şi că e împrumut din Athalie numai pentrucă are o sensibilă tangenţă cu ceeace vreau să spun. Am vrut să văd şi am văzut. Intr'adevăr mă plimbam prin Timişoara convins că nu puteam prinde pe retină nimic deosebit de ceeace ne amuză şi ne enervează în Bucureşti.

Am întâlnit însă un om. Nimic extraordinar, nu? Dar omul acesta m'a invitat să-i văd biblioteca. O bibliotecă sportivă. Fireşte în cazul acesta, în faţa unui lucru atât de puţin natural n'am stat pe gânduri. Am vrut să văd. Şi am plecat la drum. Am ocolit câteva străzi, am intrat într'o curte, apoi într'o cameră. Şi am văzut. Nu numai eu, ci d-ta prietene care susţii că nu pot exista biblioteci sportive, ai fi rămas înmărmurit.

O cameră plină cu sute şi mii de cărţi. Rafturi exasperant de încărcate, cu verticale şi orizontale publicaţii în zeci de limbi, traduceri după o serie întreagă de scriitori străini, colecţii de ziare române şi europene. Insfârşit un conglomerat de fotografii pe care descifrezi amprenta timpurilor de eri şi de azi.

Poţi căuta ce vrei acolo. Ai să găseşti. In special atletism. De la istoria primelor întreceri greceşti, treci prin timp culegând atâtea noutăţi încât nu ştiu dacă ai preme destulă să le descifrezi şi să le înţelegi. Apoi pe alt raft ştiau broşuri vaste despre toate olimpiadele. Cea dela Berlin e viguros redată. O colecţie uriaşă de reviste din vremea aceia, fotografii cu sute de atleţi şi cu mii de reprezentanţi ai fărilor depe glob.

Insfârşit o altă categorie: cărţile de tehnică. Aici truda unor ani se vede clar. Sunt laolaltă păreri din Germania, din Italia, din Franţa, din Grecia, păreri privitoare la fiecare amănunt. Rămâi nedumerit. La ce să te uiţi mai întâiu. Ce să culegi. Iei o carte şi n'o deschizi fiindcă ai văzut alta. Răsfoeşti câteva pagini privind însă în altă parte: la o fotografie în care stadionul din Athena îşi desvelea ochiului întreaga sa frumuseţe de marmură albă.

Trist, foarte trist că nu pot reda clar ceeace am vrut să văd într'o oră şi n'am putut s'o fac într'o zi. Mă întreb cum a ajuns un om să strângă atâtea lucruri.

Zâmbea urmărindu-mă cum alunec dela un titlu la altul, dela o fotografie la alta. Poate că era singura lui satisfacţie.

N'are nici o importanţă a cui e biblioteca aceasta sportivă. Dacă l-am numi Zeno Velceanu tot nu veţi înţelege mare lucru. Un simplu sportiv care n'are nume de vastă sonoritate metalică.

Un nume din Banat care — oriaum — e altfel decât noi.

P. Hidioşanu

Azi, la Giuleşti

„Semifinala Nr. 1" va desemna pe câştigătorul Cupei României

Rapid este favorit dar Sportul Studenţesc poate produce surprize

Pentrucă Theo Medina nu mai vine la Bucureşti, semifinala nr. 1 are cadrul, pe care îl merită. Intâlnirea de la Giuleşti nu mai este un eveniment secundar. A trecut dintr'o dată pe planul prim.

Şi în mod firesc. Căci învingătorul de azi poate fi considerat drept câştigător al competiţiei.

Lucrul pare destul de ciudat, desigur. Cupa nu poate fi câştigată decât în finală. De data aceasta însă semifinala de la Giuleşti va da ea singură soluţia ecuaţiei.

Ceea ce înseamnă înainte de toate că ea este cu atât mai pasionantă.

Un joc echilibrat totuşi

Favoritul indiscutabil al jocului de azi este desigur, Rapid. Feroviarii sunt consideraţi în unanimitate câştigători siguri. Sunt mulţi aceia cari văd semifinala ca o simplă problemă de scor.

Vor veni la match dar nu pentru a vedea cine câştigă ci pentrucă s'ar putea ca Rapid să stabilească un record în Cupă şi... ar fi păcat să piardă ocazia.

Şi totuşi jocul de la Giuleşti este echilibrat. Sportul Studenţesc nu numai că nu este o victimă dar îşi păstrează şansele lui regulate. El nu este un out sider, prin bunăvoinţa tuturor, periculos. Este un adversar, care îşi apără şansele de la egal la egal.

Fără îndoială, Rapid are prima şansă. In spatele lui stă o tradiţie favorabilă şi echipa este destul de rutinată pentru a face faţă unui joc atât de deosebit de oricare altul.

SUPERIORITATEA RAPIDULUI

Acastă rutină a echipei feroviară este un lucru, care trebue reţinut căci este pricipalul avantaj al ei.

In formaţia Rapidului sunt câţiva jucători, cari au în picioare matchuri grele. Şi pot forţa victoria.

Al doilea element al acestei superiorităţi, care face din Rapid favoritul întâlnirii este tradiţia.

(Continuare în pag. IV-a)